tur, recenſuimus ad dict. principium tit. Inſtit. de hæredit. quæ ab inteſtat. defer. num. 368. & ſeqq. *Harpr.*

ſuccedant in capita, & dicit Bald. in Auth. ceſſante poſt nu. 2. verſ. Sed hæc ratio. C. de legi. hęr. quod ita communiter determinatur, quē refert Iac. de feud. in verbo. Præſentes, & recipientes, nu. 13. Hanc ēt concluſionem, quod in feudis diuiſio fiat ſecundum capita, dicit communiter teneri Raph. Cuman. in Authen. poſt fratres, la 2. C. de legit. hęr. & poſt eum Corn. ibi in final. verbis. Contrariam autem opin. ſcilicet, quòd imò ſuccedent in ſtirpes, tenuit Bald. in c. 1. §. his vero, nu. 2. de ſucceſſ. fratr. vel de grad. ſucceſſ. in feudo. Et hanc opinionem dicit eſſe communem Præpoſ. in cap. 1. §. & quia, de his, qui feud. dare poß. prout illum refert Ruin. conſ. 8. in final. verbis, libro 1. Sed ego non reperio Præpoſ. ibi, maxime poſt nu. 37. vbi tractat hunc articulum, atteſtari in ſpecie de communi opin. in materia feudali, licet ipſe teneat hanc opin. & referat etiam aliquot atteſtantes de communi opin. in ſucceſſionibus allodialibus. Tamen reuera ego credo, quod Bald. in d. Authen. ceſſante, errauerit, dicendo communiter determinari in feudis, quod ſuccedant in capita, & ita eum deridet Barbat. in conſil. ſuo poſito inter conſilia Alexan. in 4. volum. conſil. 55. num. 28. vbi dicit, quod ſciret libenter, quis ſpiritus reuelauerit Bald. quod Doctores ita communiter tenent, &c. Ego dico, quod ſi feudum eſſet hęreditarium, procederet de plano ſecunda opin. ſcilicet, quod ſuccederent in ſtirpes, quā in hoc caſu videtur atteſtari eſſe magis communem Ruin. conſilio 25. numero 23. libro primo, & intelligo ſimpliciter hæreditarium. Nam tale feudum reputatur pars hęreditatis, & de eo iudicandum eſt, vt de reliquo hęreditatis. Sed ſi eſſet feudum ex pacto, & prouidentiam, vel abſolute, vel mixtim, forte eſſet verior opin. Iacob. Ardizo. quia ad illud veniunt nepotes, non iure hęreditario, ſed virtute inueſtituræ, & ſic ceſſat fundamentum tenentium contrarium. Hoc tamen abſolute pro tunc non affirmo, quia eget pleniori diſcuſſione.

QVÆTST O LXXVI.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Filius, vel agnatus an poſſit repudiare hæreditatem, & retinere feudum.*
2 *Et quid in feudo ſimpliciter recepto.*
3 *Et quid in feudo mixto.*

Ex Additionibus.

1 *An & quatenus filius, vel agnatus, retento feudo, hæreditatem vaſalli defuncti repudiare queat, remiſſimè.*

ADDITIONES.

a *Retinere feudū, & repudiare hæreditatē*] 1 An, & quatenus filius, uel agnat. repudiare poſſit hæreditaté uaſalli defuncti, & retinere feudū, poſt Clarum noſtrū, & plures alios diligēter exponunt Ioā. Borcholt. in Cōment. in conſuet. feu. c. 7. par. 2. nu. 94. Hartm. Piſt. lib. 2. q. 2. Herm. Vulteius lib. 1. de feu. c. 9. n. 114. Alex. Trentacinqu. uar. reſol. 1. de feu. Henr. à Roſenth. in tract. iuris feud. c. 7. cōcl. 20. cū ſeq. & D. Collega Bocer. in tractat. de iur. ſucced. feudi. c. ult. q. 1. *Harpr.*

QVÆST. LXXVI.

1 *Pone, aliquis vaſallus decedit, relicto feudo, & etiam relictis alijs Bonis Allodialibus, quæro, nunquid poterit eius filius, vel agnatus*
a *retinere [a] feudum, et repudiare hęreditatem, quę forte eſſet onerata ære alieno? Reſp. quod in hoc eſt differentia inter filium, & agnatum. Nam agnatus poteſt repudiare hęreditatem vaſalli, & retinere feudum: Filius autem cogitur, uel acceptare vtrunque ſcilicet hęreditatem, & feudum, vel vtrunque repudiare. Et de hoc eſt tex. expreſſus in cap. 1. an agna. vel filius, & ſic in hoc ſunt deterioris conditionis filij, quam agnati. Doctores multum laborant circa intellectum illius c. Sed breuiter tu ſcis, quod varia ſunt genera feudorum. Aut ergo feudum, de quo agitur, eſt feudum nouum, & tene, quod ſiue ſit agnatus, ſiue ſit filius, nunquā poterit repudiare hęreditatem, & retinere feudum, quia cū vaſallus de huiuſmodi feudo poſſit libere diſponere, vt ſupra multoties dixi, maxime in q. 41. verſ. Et hæc quidem. ſucceſſor dicitur habere feudum ex mero beneficio ipſius vaſalli acquirentis, & hoc ſiue huiuſmodi feudum ex tenore inueſtituræ ſit hæreditarium, ſiue ex pacto, et prouidentia, merito nō poteſt repudiare eius hęreditatem, & feudum retinere.*

2 *Aut eſt feudum antiquum, ſed mere, & ſimpliciter hęreditarium, & pariter dicendum eſt, quod non poterit neq; filius, neque agnatus hereditatem repudiare, & retinere feudum, quia de huiuſmodi feudo idem iudicatur, quod de ceteris allodialibus bonis vaſalli, vt ſupra ſæpius dixi. Aut eſt feudum antiquum informe, ſcilicet receptū ſimpliciter, nulla facta mentione filiorū, neque hęredum, & hoc caſu dicendum eſt, quod habeat locum diſtinctio d. cap. vt ſcilicet filius non poſſit retinere tale feudum, et repudiare hęreditatem, agnatus autem poſſit. Et ita ab omnibus receptum eſſe atteſtatur Didac. lib. 2. reſolutionum c. 17. poſt nu. 4. verſ. Primum ſimpliciter. & intellexi alias in Senatu concluſum fuiſſe, diſpoſitionem illius c. non habere locum niſi in huiuſmodi feudo informi, & ita tenendo ceſſarent fere omnes difficultates in hoc articulo per Doct. excitatæ.*

At vero feudum antiquum eſt mixtum, ſcilicet hęreditarium, et ex pacto, et prouidentia, puta, quia eſt conceßū pro ſe, & hæredibus, vel pro ſe, & filijs, & hęredibus. Et hoc caſu videtur, quod non poſſit habere locum diſpoſitio d. c. Nam huiuſmodi feudum ſiue ſit filius, ſiue ſit agnatus, non poteſt habere, niſi etiam ſit hęres, nam vtraq; qualitas requiritur, vt dixi ſupra in d. q. 9. verſ. Quandoque, & tertio. Et propterea Andr. de Iſer. in d. c. 1. tenuit, quod diſpoſitio illius tex. procedat etiam in feudo non hæreditario, & ſic abſolute ex pacto, & prouidentia, vt ſcilicet filius nō poſſit illud retinere, repudiata hęreditate patri. Et hanc opin. dicit eſſe communem. Curt. iun. conſ. 28. num. 29. Brun. conſ. 24. in princ. Didac. lib. 3. reſol. c. 18. poſt nu. 4. vbi etiam verſ. 2. ſubdit, quod Sal. & Imol. in locis, de quibus paulò poſt mentionem faciam, falſò teſtantur communem opi. in contrarium. Bald. autem in d. c. nu. 8. tenet contrarium, ſcilicet, quod imò diſpoſitio illius c. ſolummodo locum habeat in feudo hęreditario, vel ſimpliciter recepto, non autem in feudo abſolute ex pacto, & prouidentia. Et dicit Salic. in l. 2. num. 5. in fin. C. de lib. & eorum liber. quod ita ſe habet communis opin. Idem dicit Imol. in c. ex parte, nu. 29. de feud. quem refert, & ſequitur Iac. de feud. in verbo. Ita quod ipſi inueſtiti, n. 2. Et hanc ego ſequor tanquam veriorem. Neque obſtat fundamentum tenentium contrarium, quia ſcilicet (vt ipſi dicunt) aliter intelligendo, diſpoſitio illius c. eſſet eluſoria. Et quo in feud. hęreditario, ſiue ſit filius, ſiue ſit agnatus, ſemper requiritur, quod ſit hæres, ad hoc vt poſſit habere feudum, quia licet verum ſit, quod in tali feudo requiratur, quod volens ſuccedere ſit etiam hęres, non tamen eſt verum, quod requiratur volentem in tali feudo ſuccedere, eſſe hęredem vaſalli vltimo loco defun-

b *Dicta quæſt. 9.*] Vbi dixi remiſſ. *Giach.*

defuncti. ſed ſufficit, quod ſit hæres primi acquirentis, vt dixi
b *in dict. q. 9. [b] verſ. Sed quæro, & ſic diſpoſitio illius c. operabitur, quod in tali feudo pro ſe, & filijs, & hæredibus recepto, quod eſt hæreditariū, & ex pacto, et prouidentia, filius non poterit repudiare hæreditatem paternam, & retinere feudum. Agnatus autem poterit retinere feudum, & repudiare hæreditatem vaſalli vltimo loco defuncti, modo alias poſſit ex aliqua parte eſſe hæres primi acquirentis. Et hæc nota in practica, quia hæc eſt notabilis, & quotidiana quęſt.*

QVAESTIO LXXVII.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Ius accreſcendi an habeat locum in feudis.*
2 *Et an in feudis conceſſis ab Imperatore.*
3 *Et quid ſi conceßa ſint pluribus in ſolidum.*
4 *Et quid in feudis conceſſis ab alijs Principibus.*
5 *Et quid in feudis antiquis.*
6 *Et quid ſi in diuiſionibus, totū feudum obuenit vni ex fratrib. qui deinde deceſſerit ſine liberis, an accreſcat alteri fratri.*

Ex Additionibus.

1 *An, et quateuus ius accreſcendi in feudis locum habeat remiſſ.*

ADDITIONES.

a *An in ſucceſſion. feudorū locum habeat*
1 *ius accreſcendi.*] An † & quatenus in feudis ius accreſcendi locū ſibi vindicet, poſt Clarum noſtrum, & ab eo hic relatos, pleniſſime declarant Ludolphus Schraderus in tract. de feud. q. 1. c. 1. Hartman. Vulteius lib. 1. de feud. c. 9. nu. 119. & Henric. à Roſenthal. in tract. iuris feudal. cap. 6. cōcl. 73. & ſeq. *Harprec.*

b *Habet locum ius accreſcē.*] Intellige in feudis ab inferiore conceſſis, in quibus non habet locum ius accreſcendi, ſecus in conceſſis à principe ſuperiorem non recognoſcent, vt in Rege Franciæ, c. per venerabilé qui fil. ſint legit. Per quē text. dicit Bald. in l. vnic. §. in primo. C. de cad. toll. & in c. 1. de duob. fratrib. de no. be. inueſtit quod ſi feudum concedatur à principe pluribus, vno repudiante, vel ſine hęrede mortuo, portio ſua accreſcit ſocio. vide Gul. Bened. in repet. c. Raynutius. in prælud. n. 147. ext. de teſtibus. *Gouean.*

c *Prima opin. &c.*] Et hanc opinionem tenet Alexand. in d. conſ. 30. nu. 8. qui num. 18. dicit, quod quicquid tamé ſit, facit in feudis indiuiduis, vt per eum *Giach.*

QVÆST. LXXVII.

1 *Quæro, an in ſucceſſione feu*
a *dorū locum [a] habeat ius accreſcendi? Hęc eſt quotidiana quæſtio, & valde vtilis. Pro cuius reſolutione fac regulā, quod in ſucceſſione feudorū non habet*
b *locum [b] ius accreſcēdi. Ita probat text. in c. 1. §. & quia vidimus, verſ. Sin autē vnus, de his, qui feud. dare poſſ. et hæc eſt cō munis concl. vt atteſtatur Curt. iun. de feud. in 2. parte princ. circa fin. in 3. dubitatione principali, circa materiam acquiſitionis feudi. Nam feudum eſt contractus, vt dixi ſup. q. 6. In contractib. autē non eſt locus iuri accreſcendi, vt dixi ſupra, libro 3. §. ius accreſcendi.*

2 *Scias tamen in primis, quod ſecundum aliquos hæc concluſio non habet locū in feudo conceſſo ab Imper. Nā in eo multi tenēt quod habet locū ius accreſcēdi. Et hæc limitatio per eos colligi videtnr ex text. in l. vnica, C. ſi liberal. Imper. ſocius, lib. 10. vbi Imper. generaliter ſtatuit, quod ſi quis ex his, quib. communiter aliquid ab eo donatum eſt, nullo hærede relicto deceßerit, ad cō ſortem potius, quam ad perſonā aliā pars decedētis perueniat: de quo text. dixi in d. §. ius accreſcendi. Sed punctus eſt videre, an diſpoſitio d. l. vnicæ, quæ ſimpliciter loquitur de donationib. Imper. habeat locum etiam in feudis, quæ cōmuniter à principe aliquibus conceſſa ſunt. Et in hoc variæ ſunt opin. Doctorū. Nam Bald. in l. vnic. n. 15. ff. de cad. toll. tenet, quod ſic, & hanc opin. dicit eſſe communem, Iaſ. in l. ſi mihi, & Titio. nu. 6. ff. de verb. oblig. & conſ. 117. col. 6. verſ. Et tenendo, lib. 4. & conſ. 136. nu. 4. eo. vol. Curt. Iun. in d. 3. dubitat. Grat. conſ. 4. nu. 14. lib. 1. Soc. Iun. conſ. 73. nu. 22. & ſeq. lib. 1. Contrariam tamen ſententiam, quod ſcilicet etiā in feudo à principe plurib. ſimul conceſſo non habeat locum ius accreſcendi, tenuit Cynus in l. vnica, circa fin. C. quando non pet. par. quē multi ſequuntur, quos recenſet Molyn. in Apoſt. ad Alex. conſil. 30. nu. 8. lib. 1. affirmās, quod imò quidquid dixerint alij, hæc eſt crebrior opin.*

3 *Sed certè credo, quod prima [c] opin. ſit magis cōmunis, &*
c *etiā verior, quod ſcilicet in feudis à principe ſimul conceſſis habeat locum ius accreſcendi. Cum enim in alijs conceſſionibus Principū ita reperiatur cautū de iure cōmuni, illi ſtandum eſt etiam in feudis, ex quo expreſſe non reperitur iure feudorum diſpoſitum in contrarium. Quia tamen quæſtio nō eſt ſine difficultate, ad euitandas opin. aliquando conſului, quod in inueſtitura apponerentur illa verba, cuilibet eorum inſolidum. Vbicunque enim inueſtitura conceſſa eſt duobus, et vnicuique, vel cuilibet eorum, eo caſu proculdubio vno deficiente, alter habebit totum. Ita decidit Bal. in c. 1. §. nu. 4. de ſucceſſ. feu. & eſt commun. concluſio, quæ non habet contradicētem, vt ait Curt. ſen. conſ. 49. nu. 54. quem refert Bello. conſ. 20. n. 3. & dicit Sigiſ. conſ. 15. feudal. nu. 4. quod ita præcedens concluſio ab omnibus Doctoribus limitatur.*

Et hæc quidē concluſio ſatis de plano procedere videtur in feudo cōceſſo ab Imper. de quo loquitur text. in d. l. vnica, C. de liberal. Imper. vt ſcilicet in eo locum habeat ius accreſcendi. Sed quid ſi fuerit cōceſſum ab alijs Principibus? Reſp. quod idem dicēdum eſt etiā in feudo conceßo à Regib. ſecūdum Bald. in l. 1. n. 2. de duob. fratrib. à Can. inueſt. & etiam ab alijs Princip. non recognoſcentibus ſuperiorē. Et quod diſpoſitio d. l. vnic. procedat in quocunque Principe, qui ſuperiorem non recognoſcat, dicit eſſe communem ſententiā. Cur. ſen. in d. conſ. 49. poſt nu. 50. verſ. modo ſic. Et ita etiam communiter teneri atteſtatur Soc. Iun. in d. conſ. 73. n. 7. & hæc opin. mihi placet, quia quilibet Princeps nō recognoſcens ſuperiorem habet in ſuo dominio idem ius, quod habet Imper. in toto orbe, vt dixi ſupra lib. 2. §. Princeps.

4 *Quando autē quis dicatur ſine hærede decedere ad hoc, vt in feudo ſit locus diſpoſitioni d. l. vni. dixi in d. §. ius accreſc.*

5 *Secundo principaliter ſcias, quod iſta concl. quæ habet, quod in feud. non habet locum ius accreſcendi, eſt intelligenda, vt procedat in feudo nouo. Nam in tali feudo verum eſt, quod non habet locum ius accreſcendi. Et iſta eſt communis regula, vt ait Pariſ. conſ. 16. n. 2. lib. 4. Grat. in d. conſ. 4. n. 51. lib. 1. Sed quando feudū eſt antiquū, tunc inter aſcendentes à primo acquirente procedit ſucceſſio, non quidē ex iure accreſcēdi, ſed ex iure inueſtituræ paternæ. Ita colligitur ex text. in c. 1. vbi gl. in verb. Patris, vel aui. de feud. March. & eſt commun. opin. vt dicit Alex. conſ. 21. num. 5. lib. 5.*

6 *Sed pone: duo fratres ſucceßerunt in feudo paterno, et in diuiſionib. tale feudum obuenit totum vni ex eis, qui deinde deceſſit ſine liberis, quæro nunquid feudū ipſum accreſcet alteri fratri? Reſp. Bald. in d. l. vnica, nu. 33. C. quando non pet. part. tenet, quod non accreſcet fratri, ex quo apud eum nulla portio feudi reperiebatur. Contrariam tamen opinion. tenuit*

nuit idem Bald. in l.1. poſt nu.8. verſ. 1. quæritur. ff. de rer. diuiſ. & hæc opin. eſt magis commu. vt atteſtatur Aret. in l. qui Romæ, §. duo ſrares, col. pen. verſic. pro deciſione huius quæſt. ff. de verb. oblig. quem refert, et ſequitur Ruin. conſ.8. poſt nu. 11. lib.1. & conſ.1. nu.14. eod. vol. Ego credo Bald. in d. l. vnic. bene dixiſſe, quod ſcilicet feudũ alteri non accreſcit. nã in iure accreſcendi portio accreſcit portioni, non perſonæ, vt dixi in d. §. ius accreſcendi. Sed bene verũ eſt, quod frater hoc caſu nihilomin. ſuccedit in feudo, licet nõ per ius accreſcendi, ſed tenore inueſtituræ. & ita procedit ſecunda opin. Sed quid ſi frater in diuiſionibus renunciaſſe omni iuri, &c. nunquid hoc caſu, non obſtante renunciatione, poterit venire ad feudum, ſi frater ſine liberis deceſſerit? dxi infra hoc eod. lib. §. renunciatio.

QVÆSTIO LXXVIII.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Clericus, vel Monachus an ſuccedat in feudo.*
2 *Et an ad hoc, vt tranſeat perpetuo in Eceleſiam.*
3 *Et quid in feudis maioribus.*
4 *Et quid ſi præſtatur ſeruitium perſouale.*
5 *Et quid in clerico conſtituto in ſacris.*

Ex Additionibus.

1 *Num clerici ſuccedant in feudo.*
2 *An & quatenus Equites Hieroſolymitani ad feudorum ſucceſſionem admittantur.*

ADDITIONES.

a AN *clericus.*] Adde, quod clericus primæ tonſuræ eſt capax bonorum feudalium. Commun. Rol. conſ.23. nu.1. & vide fuſius in collect. mea commun. opin. in verb. Clericus, nu.22. Et è conuerſo, ꝙ clericus in feudo, haud ſuccedat: commune per Crau. conſil.303. & dixi fuſius vbi ſup num.31. in feudo tamen conditionato bene ſuccedit; cõmune per Salic. Auth. ingreſſi, col. fin. C. de ſacroſan. Eccl. & dixi plenius, vbi ſup. nu.32. *Giach.*

An clericus.] Nota, ꝙ clerici in feudis ſuccedũt in his caſibus, in quibus feminæ feudi ſunt capaces ſecundũ Barb. in tractat. de præſt. Card. q.5. in fin. Io. Fab. Inſtitut. de leg. patr. tut. in fin. Idẽ eſſet per illum text. vbi feudũ eſſet paruum, & exiguum ſecundũ Bald. ubi ſup. & in c.1. § eſt & alia quæ fue. prima cau. bene amit. uide per Gul. de Bened. in repet. c. Raynut. uer. duas habens filias. n. 34. de teſtam. *Gouean.*

1 *An clericus ſuccedat in feudo.*] Clericos † in feudis regulariter nõ ſuccedere, explorati eſt iuris feudalis: adeò, ut etiã feudum, quod prius habuerunt, per ingreſſum religionis amittant, per texium apertum in tit. 26. §. qui clericus. & tit. 30. de feud. feminę uerſic. ex hoc illud, lib.2. F. & ſimiles, quos adducit D. Bocer. in tract. de iure ſucced. in feu. c.3. q.4. & claſ.5. diſp.18. th.9. lit. A. edit.2. ubi non ſolũ hanc cõmuniorẽ Doct. concl. eſſe aſſerit, uerũ etiã eãdem ſuffragijs Dominorũ Aſſeſſor. Cam. Imper. approbatã, teſtatur cum Mynſing. cent.5. obſer.48. nu.8. Eadem de quæſtion. fuiſſe diſſertant Ioan. Rudinger. lib.1. uar. lection. iur. feud. cap. 86. Vulteius lib.1. de feu. c.9. nu.67. Roſenthal. in tract. iur. feu. cap.7. concl.29. cum ſeq & Berlichius ad conſtitut. Elect. par.3.
2 concl.39. per tot. Sed † quid de Militibus, ſiue Equitibus Hieroſolymitanis, ſeu Cruciferis dicendum? Suntnè & illi à feudali ſucceſſione arcendi? Negantium partes ſequuntur Franciſc. Sonsbecc. in Comment. in uſus feudor. p.12. nu. 115. Schrader. in tracta. feud. par.7. cap.5. nu.30. Valentinus Forſtr. de ſuc ceſſ. ab inteſt. cap.32. nu. 39. Henricus à Roſenthal. d. c.7. concl.30. nu. 9. & ſeqq. alijque per eos citati. Aſt affirmantibus nõ ſine ratione Menoch. lib.2. de arbitr. iud. q. caſ. 231. n.5. Alciat. reſponſ. 29. num.6. uol.1. Fachin. lib.7. controuerſ. iur. cap. 36. D. Bocer. d. tractat. de iur. ſucced. in feu. cap.3. q.19. & Rudinger. d. lib. 1. cap.87. n.3. & ſequent. Quia, & iſtæ perſonæ sũt religioſæ, Deoq; dicatæ, & certo cuiuſdam religionis ordini ſacro mancipatæ, quamuis de decimis, ac proinde neque domino iuramentum fidelitatis, neque fidelitatem obſequij, neque obſequium ſeruitij, pro forma feudorum tradita in libro 2. F. tit.5. & duobus ſeqq. præſtare poſſunt. Si qua tamen conſuetudo in contrarium extat, ea omninò obſeruanda eſt, per notata Hartmann. Piſtoris lib.2. q.33. nu.23. Vdlteij lib.1. de feu. c.9. n.76. uerſ. uerum ualde. pag.499. & Niellij diſputat. feud.5. theſ.5. litt. A. *Harpr.*

b *Efficitur Monachus.*] Hic cadit pulcherrima dubitatio, nũquid comes factus Epiſcopus perdat caſtrum, quod obtinet uigore primogenituræ, ubi caſtrum feudale eſt? uide per Cæphal. conſil.1. ubi plenè ad partes diſcutit; & quod haud amittat, tenet contraria diluens. *Giachar.*

QVÆST. LXXVIII.

1 a QVæro, an clericus ſuccedat in [a] feudo? *Hæc quæſtio à Doctoribus ſatis confuſe tractatur, nõ diſtinguendo caſus, in quibus poſſet in practica contingere, poteſt enim eſſe, quod habẽs feudum efficiatur monachus, aut clericus, vel quod feudum ipſum ad aliquem iam clericum iure inueſtitnra, vel aliter deuoluatur. Dic ergo, quod quan-*
b *do vaſallus efficitur* [b] *monachus, aut ſeruitium, quod præſtatur pro ipſo feudo, eſt reale, quia ſcilicet præſtatur res, vel pecunia, ſiue etiam eſt perſonale, quod tamen poteſt a clerico honeſtè præſtari per ſe, vel per idoneum ſubſtitutum: & tunc feudum durat, et tranſit in monaſterium, alias autẽ feudum non durat, ſed finitur, & ad dominum directum reuertitur, & ingreſſus a ſacramento fidelitatis abſoluitur. Et hanc diſtinctionem tenent communiter Doctores, vt atteſtatur Salic. in Auth. ingreſſi, num. 11. C. de ſacroſ. Eccleſ. quẽ refert Afflict. deciſ. 320. nu.2. & 3. & Dec. in c. in præſentia, nu.74. de probatio. & Curt. iun. de feud. in 2. par. 3. partis principalis, q. 10. & Iacob. de feud. in verbo, Et quibuſcunque hæredibus, num.4. Dicit etiã Alex. conſ. 10. nu. 8. lib. 5. quod ita tenent omnes, quod conſilium eſt duplicatum in conſ. 98. lib. 6.*

2 *Quæ tamen opin. intelligenda eſt, vt procedat, nõ ad hoc, vt feudum ipſum perpetuo remaneat apud monaſterium, ſed tantum ad hoc, vt monaſterium illud habeat durante vita feudatarij. quo ad commoditates ipſius feudi. Ita dicit Bald. in c.1. nu.2. de milit. vaſal. qui arma bellica, &c. et in hac opin. non datur contradictor, ut ait Capyc. dec.10. n.10.*

3 *Sed hæc concluſio mihi nunquã placuit. quod ſcilicet feudum tranſeat in monaſterium. ſi vaſallus efficiatur monachus, quia hoc eſſet diſtrahere monachos ab inſtituto ſuæ religionis, quod eſt ſeruire Deo, & abſtinere a negotijs, & adminiſtrationibus ſecularibus. Propterea dicerem, quod ſi ſupereſſent alij vocati ex tenore inueſtituræ, illi deberent ſuccedere in feudo, perinde ac ſi vaſallus eſſet naturaliter mortuus. & ſi iſti non ſupereſent, quod feudum reuerteretur ad dominũ directum. Et licet gl. in c. 1. verſ. Proproſuerit, de feud. uel beneficio femi. abſolute dicat, quod hoc caſu feudum ad dominum reuertatur; tamen illa gl. debet intelligi, vbi agnati nõ ſupereſſent, vel vbi feudum eſſet nouum.*

Et ita illam intelligunt cõmuniter Doctores, vt dicit Curt. iun in dict. 10. quæſt. in fin. Si tamen vellemus tenere communem opi. illa eſſet, iudicio meo, reſtringenda, vt procedat ſolummodo in feudis inferioribus, id eſt, non habentibus dignitatem annexam. Sed ſi filius Regis, Ducis, Marchionis, aut Comitis, efficeretur monachus, non crederem, quod Regnum, Ducatus, Marchionatus vel Comitatus acquireretur monaſterio. Et ita etiam de facto ſeruari atteſtatur Speculat. de ſtatu monach. §.1. nu.15. Saluo tamen ſẽper iudicio ſanctæ Eccleſiæ, cui me ſubijcio.

De clerico autem non videtur dubitandum, quin feudum capere poſſit: ſunt enim de hoc tex. aperti in cap. verum, & in c. ex tranſmiſſa. de foro compet. & ita communi opin. obtentum eſt, vt dicit Zaſ. de feud. in 5. par. circa fin. Dicit etiã Card. in c.1. §. & quia. poſt princ. de his qui feud. dare poſſ. quod multi Doctores, & in ſpecie Martinus Laud. ibi, inquiunt hanc eſſe communem opin. Quam tamen intellige, vt procedat, modo pro tali feudo præſtetur ſeruitium reale tantum, nam eo caſu vtique clericus eſt capax feudi. Et iſta eſt de mente omnium, vt ait Ruin. conſ.42. nu.10. lib.1.

4 *Sed ſi præſtetur ſeruitium perſonale, non modo clericus non ſuccedit in feudo ad eum deuoluto poſt clericatum, ſed ſi poſt deuolutum feudum vaſallus efficiatur clericus, amittit feudum. Et hæc eſt verior, & magis communis opi. vt dicit Ruin. in d. conſ.42. nu.9. Sed hoc rurſus ego intelligo, vt procedat, quando huiuſmodi ſeruitium perſonale nõn poſſet explicari per ſubſtitutum ſecundum diſtintionem, de qua ſupra in monacho dictum eſt. Et ita dicit eſſe communem opi. Crauet. conſ.203. poſt nu. Secundo reſpondeo.*

5 *Et hæc omnia de plano procedunt in clerico, qui ſit tantum primæ tonſuræ. & non in ſacris conſtitutus. Nam talis proculdubio ſuccedit in feudo. Ita dicit Bald. in cap.1. §. qui clericus, nu.7. ſi de feudo fuer. controuer. quem ſequuntur communiter Doctores, vt dicit Curt. iun. in d. q.10. colum. penul. verſ. Secundo limita. Et hanc opin. quod. clericus in minorib. conſtitutus non priuetur feudo, dicit teneri in practica iudicando, & conſulendo Barb. de præſtan. Card. in 5. quæſt. baſilica 1. partis, nu.5. quem refert Crauetta in dict. conſ.33. poſt nu.7. Ceterũ communiter ſeruatur; quod Epiſcopi, & Cardinales retinent feuda in eis deuoluta iure ſucceſſionis, ne dignitas potius decrementum, quam incrementum eis attuliſſe videatur: & ſine controuerſia admittuntur ad præſtandum quodcunque ſeruitium per ſubſtitutum. Alij autem clerici, vel in ſacris conſtituti, vel etiam in minoribus, ſi ſunt beneficiati, non retinent feudum, pro quo ſit præſtandum ſeruitium perſonale: ſi vero ſunt in minoribus conſtituti, & non beneficiati, admittuntur ad feudum ſicut mere laici. Et ita etiam videtur eſſe communis mens Doctorum in hac materia ſcribentium, à qua recedendum non eſſet in practica.*

QVAESTIO LXXIX.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Collaterales an ſuccedant in feudo.*
2 *Et quid in feudo nouo.*
3 *Et an ſuccedant vſque in infinitum.*
4 *Et quid ſi conceſſum ſit ſacerdoti pro ſe, & hæredibus,*

Ex Additionibus.

1 *Collaterales an, & quatenus in feudum ſuccedant.*
2 *Cur agnati ſibi inuicem in feudum antiqum ſuccedant, non itidem in feudum nouum.*
3 *Quibus caſibus etiam nouum feudum ad vaſalli defuncti agnatos tranſeat.*
4 *Natura cuiuſque feudi poteſt pacto inueſtituræ immutari.*
5 *Quiſque rei ſuæ legem dicere poteſt; & quilibet rei ſuæ moderator eſt, & arbiter.*
6 *Donatio mortis cauſa ita poteſt fieri, vt nouo caſu eius ſit repetitio.*
7 *Quod nouum eſt, aliquando habetur pro antiquo.*
8 *Num pactum iſtud, vt feudum nouum cenſeatur iure paterni feudi, rei veritatem immutet.*
9 *An agnati ſuccedant vſque in infinitum, remiſſiue.*

ADDITIONES.

a DEſcendentes.] Adde vt per Bald. in text allegato, & per Cæphal. conſ.133. nu.28. *Giach.*

b *Quod collaterales in feudo ſuccedant.*] Collaterales, ſeu tranſuerſi ordinis agnati, in feudum duntaxat antiquum, nõ etiam in feudũ nouiter acquiſitum ſuccedunt, tit.11. de ſucceſſ. fratrum. §. his vero deficentibus, titul.14.15. & 26. in princ.45.49. & 50. li.2. F. tit.1. §. cum vero. verſ. ſin autem vnus, tit.8. §. vlt. tit. 12. & titu.20. libr.1. F. Et, poſt Clarũ hic noſtrum, alioſq; plures, tradit Foſterus li.8. de ſucceſſ. ab inteſtat. c.1. nu.3. & Dn. Bocerus in tract. de iure ſucced. in feud. c.5. q.1. Etin tantũ agnatus agnato ſuo dæfuncto in feudum nouum non ſuccedit: vt licet cum eo cõmuniter, & ſimul feudum illud acceperit; ad portionem non admittatur, dict. tit.1. §. cum vero, verſ ſin autem, & tit.14. §. ſi duo fratres, li.1. F. & tit.12. in princ. lib.2. F. ſed eiuſmodi feudum, vt apertum, ad dominum reuertitur. d. tit.20. lib.1. F. d. tit. 11. §. his vero. verſ. ſi enim Titij. d. tit.14. & d. tit.26. in princip. libr.2. F.

2 Ideo † autem agnati, ex primo acquirente deſcendentes, ſibi inuicem in feudum paternum ſeu antiquum ſuccedunt: quia beneficio dantis, & accipientis pro his quoq; primitus acquiſitum fuit, tit. 14. de feudo Marchiæ, §. ſi capitanei, ſibi, prædicti fratres, vel nepotes per inueſtituram patris, & aui in beneficiũ ſuccedunt libr.1. F. & tit. 23. in quib. cauſ. feu. amittat. §. vlt. lib.2. F. Ceterum in nouum feudum frater fratri, aut alius agnatus ſuo agnato idcirco nõ ſuccedit: ne dominus forte inuitus alium, quam quẽ voluerit, vaſallum acquirat, d. tit.12. in fin. verſ. ne forte, lib.2. F. D. Bocer. d. c.5. q.1. Enimuero ceteri
3 † perhibentur caſus, quib. etiã nouum feudum ad vaſalli defuncti agnatos tranſit. l. eſt, ſi pacto inueſtituræ cominatim conuenerit, vt frater ad noui feudi fraterni ſucceſionẽ admittatur, d. tit.1. §. cũ vero, ver. ſin aũt. ibi, niſi hoc nominatim dict. ſit, & d. ti.8. §. vlt. ibi, niſi hoc fuerit dict. expreſſim, et d. ti.20. ibi, niſi ꝑ inueſtiturã, li.1. F. et d. ti.12

QVAEST. LXXIX.

HAbes regulam in materia feudorum, quod
a *quandiu ſunt deſcendentes,* [a] *ipſi in infinitum ſuccedunt. Eſt texr. in cap.1. de ſucceſſ. feud. & hæc concluſio eſt ab omnibus recepta, vt dicit Zaſ. de feud. in 8. parte, verſ. Secunda concluſio.*

Si vero non extant deſcendentes, tunc admittuntur trãſuerſales agnati, progeniti à primo aſcendente. Eſt communis opin. conſuetudine firmata, vt atteſtatur Zaſ. in d.8. part. verſ. Tertia concluſio.

2 *Sed quæro, an ſimpliciter, & indiſtincte verum ſit,*
b *quod* [b] *collaterales in feudo ſuccedant? Reſp. quod eſt diſtinguẽdum, tam reſpectu qualitatis feudi, quam gradus agnationis. Aut enim loquimur in feudo nouo, & non ſuccedunt collaterales, niſi id expreſſe actum ſit Et ita tenet gloſſ. in cap. ſi quis miles, in*